

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7XCdo/11/2017
Identifikačné číslo spisu: 3112225631
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3112225631.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12 C 274/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 25. augusta 2016 sp. zn. 19 Co 330/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 20. augusta 2015 č. k. 12 C 274/2012-157 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 20 € za podané odvolanie podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 25. augusta 2016 sp. zn. 19 Co 330/2016 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňi vznikla podaním odvolania poplatková povinnosť v súlade s ustanovením § 2 ods. 4, s ustanovením § 5 ods. 1 písm. a) a s ustanovením § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobkyne, že v danom prípade je konanie vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30. septembra 2012. Uviedol, že poplatkový úkon bol navrhnutý po 30. septembri 2012, kedy sa naň už vecné oslobodenie nevzťahovalo.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 431 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), ktorý konkretizovala dôvodom zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP (t. j.,

že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávneným subjektom, za ktorý koná zamestnanec s príslušným vysokoškolským právnickým vzdelaním (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP) sa zaoberal prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť.

5. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodnutie trpí vadami zmätočnosti uvedenými v písmene a) až f) citovaného zákonného ustanovenia.

7. Dôvody zmätočnosti taxatívne upravené vo vyššie citovanom zákonnom ustanovení možno ale uplatniť len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol vo veci samej alebo proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí. Pod vecou samou treba rozumieť predmet konania vymedzený v žalobe, o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. Rozhodnutím vo veci samej v zmysle § 420 CSP je potom rozhodnutie vydané odvolacím súdom po prejednaní odvolania, v ktorom odvolací súd rozhodol o uplatnenom nároku.

8. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie. Predmetné uznesenie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Dovolanie žalobkyne smeruje preto proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. So zreteľom na vyššie uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP ako neprípustné odmietol.

10. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

11. Toto rozhodnutie vo veci samej prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.